

**UCHWAŁA Nr XXXIII/320/2016
RADY MIEJSKIEJ W KOLE
z dnia 28 grudnia 2016 roku**

w sprawie skargi na Radnego Rady Miejskiej w Kole Pana Tomasza Sobolewskiego

Na podstawie art. 240 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 ze zm.) Rada Miejska w Kole uchwala, co następuje:

§ 1. Po zbadaniu skargi Wspólnoty Mieszkaniowej Zawadzkiego 24 opatrzonej datą 19 grudnia 2016 r. dotyczącej niewłaściwego zachowania Radnego Rady Miejskiej w Kole – Pana Tomasza Sobolewskiego – uznaje się, że jej rozpatrzenie nie należy do właściwości Rady Miejskiej w Kole.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Kole.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Przewodniczący
Rady Miejskiej w Kole**

Artur Szafranski

UZASADNIENIE
do UCHWAŁY Nr XXXIII/320/2016
RADY MIEJSKIEJ W KOLE
z dnia 28 grudnia 2016 r.

w sprawie skargi na Radnego Rady Miejskiej w Kole Pana Tomasza Sobolewskiego

W dniu 21 grudnia 2016 roku wpłynęła skarga Wspólnoty Mieszkaniowej Zawadzkiego 24 (pismo z dnia 19 grudnia 2016 r.) na radnego Rady Miejskiej w Kole – Pana Tomasza Sobolewskiego, który 30 listopada 2016 roku na XXXI Sesji Rady Miejskiej w Kole, zdaniem skarżących, pomówił Pana Burmistrza oraz mieszkańców Wspólnoty Mieszkaniowej.

Skarga wpłynęła na ręce Przewodniczącego Rady Miejskiej w Kole – Pana Artura Szafrąńskiego. Stosownie do treści art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, zadaniem przewodniczącego jest wyłącznie organizowanie pracy rady oraz prowadzenie jej obrad. Nie ma podstaw do przyznania przewodniczącemu organu stanowiącego gminy jakichkolwiek innych uprawnień. W związku z powyższym, to Rada Miejska w Kole, jako organ stanowiący gminy, powinna w drodze uchwały rozstrzygnąć o sposobie jej załatwienia.

W opisanym stanie faktycznym sprawy kluczowe znaczenie ma udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy Rada Miejska w Kole jest organem właściwym do rozpatrzenia przedmiotowej skargi, a w przypadku odpowiedzi negatywnej – jaki podmiot jest właściwy do jej rozpoznania?

Ustosunkowując się do tak postawionego zapytania, należy podkreślić na wstępie, że w obowiązującym porządku prawnym sprawowanie przez Radnego mandatu – zgodnie z przyjętą zasadą mandatu niezwiązanego – nie może być w żaden sposób ograniczane, tak przez Wyborców jak i samą Radę. Oznacza to, że Rada Gminy podejmując uchwałę o statutowych obowiązkach Radnego zobowiązana jest do przestrzegania przepisów, w szczególności ustawy o samorządzie gminnym, która stanowi w art. 23 ust. 1, że Radny obowiązany jest kierować się dobrem wspólnoty samorządowej Gminy; Radny utrzymuje stałą więź z mieszkańcami oraz ich organizacjami, a w szczególności przyjmuje zgłaszane przez mieszkańców Gminy postulaty i przedstawia je organom Gminy do rozpatrzenia, nie jest jednak związany instrukcjami Wyborców. W orzecznictwie i w doktrynie jest powszechnie przyjęty pogląd, że mandat radnego jest mandatem wolnym. Oznacza to w szczególności, że radny reprezentuje całą wspólnotę samorządową, tzn. wszystkich mieszkańców gminy. Nie mogą oni jednak zmusić radnego do ściśle wyznaczonych działań. A jeśli wyborcy nie mogą ograniczać swobody radnego w wykonywaniu jego mandatu, to tym bardziej bez wyraźnej podstawy ustawowej nie może robić tego rada gminy. Ustawa ustrojowa – jak już wspomniano – zgodnie z przyjętym modelem wolnego mandatu Radnego, nie zawiera przepisu, który mógłby stanowić podstawę normatywnej regulacji w tym zakresie o charakterze wykonawczym. Także w innych ustawach regulujących kwestie związane z mandatem Radnego, w szczególności w ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy, brak jest takiego przepisu. Odnosząc powyższe uwagi do okoliczności rozpatrywanego przypadku przyjąć należy, że skoro aktywność Radnego nie może być przez kogokolwiek reglamentowana, nie istnieje również upoważnienie Rady Gminy (Miejskiej) do dyscyplinowania Radnego w jakimkolwiek przypadku.

Mając na uwadze Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z 19 września 2014 r. (sygn akt III SA/Łd 676/14) należy podkreślić, że Rada Gminy nie jest uprawniona do podejmowania uchwały, której przedmiotem jest negatywna ocena działalności samorządowej Radnego. Sąd uznał, że Rada Gminy nie ma prawa oceniać działalności samorządowej radnego, gdyż w ten sposób wpływa na jego swobodę w wykonywaniu mandatu. Za wykonywanie działalności samorządowej Radny ponosi odpowiedzialność jedynie przed wyborcami, a weryfikacja tej odpowiedzialności następuje podczas kolejnych wyborów. Sąd

podkreślił, że sposób wykonywania mandatu radnego został określony w wspomnianym już art. 23 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, zaś przed przystąpieniem do wykonywania mandatu radny składa ślubowanie, którego treść określono w art. 23a ust. 1 u.s.g. Rada gminy nie może więc wzywać radnego do wykonywania działalności samorządowej w określony przez nią sposób. Jest to bowiem wpływanie na sposób wykonywania mandatu oraz ograniczenie swobody jego wykonywania, czyli pewnego rodzaju krępowanie radnego, a do tego rada gminy nie jest uprawniona. Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 19 września 2014 r. sygn. akt III SA/Łd 676/14: „(...) nie wolno Radzie stosować wobec Radnego żadnych środków dyscyplinujących. Żaden przepis prawa nie upoważnia Rady do stosowania takich środków w stosunku do radnego. Jedynym środkiem, mogącym wpływać na swobodę wykonywania mandatu przez Radnego są potrącenia z diet i zwrotu kosztów podróży na zasadach ustalonych przez Radę Gminy”. Pogląd taki wyraził NSA w wyrokach z 14 listopada 2003 r. w spr. II SA 2197/03, z 17 listopada 1995 r. w spr. SA/Wr 2515/95 i z 6 listopada 2002 r. w spr. II SA 1968-1974/02, WSA w Krakowie w wyroku z 24 października 2007 r. w spr. III SA/Kr 625/07 i WSA w Kielcach w wyroku z 22 sierpnia 2013 r. w spr. II SA/Ke 449/13.

W tym stanie rzeczy, Rada Miejska w Kole nie jest organem władnym do rozstrzygnięcia w przedmiocie skargi na zachowanie osoby wchodzącej w skład tego organu kolegiального. Jednocześnie analiza przedstawionej skargi nie pozwala wysnuć wniosku o właściwość, w tym konkretnym przypadku, innego organu administracji publicznej, który mógłby potencjalnie być uznany za właściwy z uwagi na treść skargi. Rolą Rady Miejskiej nie jest z kolei pouczanie o środkach ochrony prawnej, w tym z zastosowaniem chociażby instytucji prawa cywilnego, przysługujących obywatelom.

Stosownie do wyżej przedstawionej argumentacji, należy uznać za uzasadnione i konieczne przedłożenie projektu uchwały stwierdzającej, że rozpatrzenie analizowanej skargi nie należy do właściwości Rady Miejskiej w Kole.

**Przewodniczący
Rady Miejskiej w Kole**

Artur Szafranski